

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5803-09-24 רונן נ' דיסטל אטבריאן

לפני כבוד השופט אבנר יפרח

התובע:

עמרי רונן

נגד

הנתבעת:

ח"כ גלית דיסטל אטבריאן

פסק דין

לפניי בקשה מטעם הנתבעת לדחיית התביעה על הסף מחמת חסינותה כחברת כנסת.

עסקינן בתביעה בעילה לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965, לסעד כספי של פיצוי ע"ס של 500,000 ₪ ולסעד של צו עשה בדבר פרסום התנצלות.

התביעה מעוררת התנגשות חזיתית בין שני ערכי יסוד: מן העבר האחד זכות התובע לשם טוב, וביתר שאת בתקופת מלחמה, שלא יוכתם שמו ברבים; מן העבר השני, חופש הביטוי בעניין ציבורי ומוסד החסינות של חבר כנסת שנועדו להבטיח כי הנתבעת כנבחרת ציבור תוכל להתבטא ללא מורא וללא חשש מהליכים משפטיים.

ברקע הדברים ניצבים אירועי השבעה באוקטובר 2023, יום בו המדינה, תושביה וחייליה חוו כולם יחדיו אסון לאומי חסר תקדים.

הפרסום נשוא התביעה:

1. ביום 10.7.24 פרסמה הנתבעת ברשת ה-X קטע וידאו מתוך דברי קצין בצה"ל שתיאר כיצד לאחר מתקפת הפתע של החמאס ביום 7.10.23 נאלץ צ.ה.ל. לבנות תוכנית הכשרה לאנשי מילואים ש"סיבב המחאה החברתית" נמצאו כלא כשירים למשימתם. הנתבעת על כך כתבה: "תראי מה עשית, שקמה".

2. התובע הגיב על פרסום זה:

"גלית, תראי מה עשית. את פשוט תעלומה, לא משנה כמה מחבריך לליכוד ישפילו אותך את תמשיכי לטנף, להסית ולשסע. נעלו אותך במרפסת, מינו אותך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5803-09-24 רונן נ' דיסטל אטבריאן

לשרת תעמולה בלי מדפסת, ושבוע שעבר חתכו אותך באמצע שידור בצרחות "תעלי למעלה, תעלי למעלה" כאילו את אצבע ותו לא. כולנו ראינו את הראיון שלך אחרי טבח השבעה באוקטובר, את יודעת שזה עליכם. גרמת למדינה להיחלש, פגעת באנשים ואת לא מועילה לאף אחד – מילים שלך. לכי הביתה הסיפור שלך נגמר".

3. לדברי התובע השיבה הנתבעת באותה המסגרת בפרסום שהוא נושא התביעה:

"תקשיב טוב ערב רב, אתה והארגון האלים, השונא, הגזעני והברברי שלך זה הדבר הכי הרסני שקרה לחברה הישראלית מקום המדינה. בין מה למה אתה משווה לי כאן? בין ריצה להצבעה במליאה לבין מיטוט הצבא מבפנים רק כי ביביסטים לא יחליטו על הבלורית יפת התואר שלך? אתה לא באירוע כפרה: עם ישראל ישנא אתכם לנצח. הילדים שלך יתביישו לומר בקול רם שאבא שלהם היה חבר בארגון שהוביל לטבח. הייתי מתגבט לך לשטוף את הפה בסבון אבל עדיף שתתחיל עם הידיים – הן מגואלות בדם".

4. התובע מיקד תביעתו בביטויים: "ערב רב" ו"ידיים מגואלות בדם".

זיקוק טענות הצדדים:

טענות התובע:

1. עסקינן בתביעת לשון הרע הנובעת מפרסום הנתבעת ברשת החברתית X שהגדירה את התובע כ"ערב רב", וכי "ידיה מגואלות בדם".
2. עד מועד התביעה הפרסום נצפה על ידי 240,000 אנשים, הפרסום הופץ מחדש, חלק סימנו כי אהבו את הפרסום, חלק הגיבו לפרסום והיו כאלה שחרפו וגידפו את התובע בשל כך.
3. התובע טוען כי הוא פעיל בארגון "אחים לנשק", ובעוד הוא עשה שירות משמעותי בצ.ה.ל, לרבות יחידה מובחרת, השתתפות במבצעים מורכבים, הצטיין בקורס קצינים, למרות זאת כינתה הנתבעת אותו "ערב רב", ולמעשה מטרת הביטויים נועדו ליצור קשר בין התובע לטבח ה-7 באוקטובר.
4. הביטויים כלפי התובע נובעים מכך שהוא העז לבקר את הנתבעת באופן פומבי. התובע טוען כי הדברים אינם כמובן אמת, שכן הוא יהודי וישראלי גאה ואינו אחראי למותם של ישראלים.
5. התובע העריך את הפיצויים שהנתבעת חייבת בהם בסך של 2,500,000 ₪, אך מטעמי אגרה העמיד את התביעה על סך של 500,000 ₪ בלבד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5803-09-24 רונן נ' דיסטל אטבריאן

6. הנתבעת הגישה בקשה לדחיית התביעה על הסף נוכח חסינות מהותית של חבר כנסת העומדת לה.

בייחס לבקשה השיב התובע כי החסינות אינה מכילה בקרבה מתן אפשרות לחבר כנסת להשתלח באזרח שהיא חולקת על עמדותיו, כי מבחן הסיכון הטבעי חייב להיות קפדני, וכי למעשה פרסומי הנתבעת אינם בגדר החסינות שכן הם לא במסגרת מילוי תפקידה, ועל כך האריך בהרחבה במסגרת התשובה לבקשה.

טענות הנתבעת:

7. הנתבעת טוענת בראש ובראשונה כי יש לדחות את התביעה על הסף מתוקף חסינותה כחברת כנסת מכהנת, וכן כי הפרסומים נעשו מתוקף תפקידה.

8. לטענת הנתבעת, התובע חבר ב"אחים לנשק", ארגון אשר היה הרוח החיה מאחרי קראות סרבנות המונית ומאורגנת בצ.ה.ל, וכן פעל באופן אלים מילולית ופיזית כלפי יריבים פוליטיים, על רקע ניסיון ממשלת ישראל לקדם רפורמה משפטית. לדעת הנתבעת, התנהלות התובע וארגון "אחים לנשק", פגעו בצ.ה.ל ובכשירות שלו ובביטחון המדינה, ולכן לא ניתן לשלול כי אחת הסיבות שהחמאס יצא למתקפה הרצחנית נוכח תחושתו כי צ.ה.ל נחלש כתוצאה מהסרבנות ההמונית בהובלת אחים לנשק.

9. הנתבעת הדגישה כי בנאום שנשא התובע בעצמו בהפגנה, הוא הודיע כי הפסיק להגיע לשירות צבאי. בהמשך טוענת הנתבעת כי הרמטכ"ל התבטא בזמן אמת על הסכנה בסרבנות אותה הובילו אחים לנשק.

10. במסגרת כתב ההגנה טוענת הנתבעת כי עומדת לה הגנת "אמת דיברתי" וכי מדובר בנושא בעל עניין ציבורי. כן עומדת לה ההגנה של הבעת דעה בתום לב, וכן חזקת תום הלב.

11. במסגרת בקשה לדחיית התביעה על הסף טוענת הנתבעת כי קיימת לה חסינות מהותית, כי מדובר בחשבון פעיל של חברת כנסת ולא חשבון פרטי, כי חשבון זה מביא את דבריה להפצת עדכונים ומידע בעל אינטרס ציבורי חשוב, וכי הפרסום נעשה בעת מילוי תפקידה בעניין שיח ציבורי המצוי בעין הסערה.

12. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות, שמעתי את הצדדים בדיון, להלן החלטתי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5803-09-24 רונן נ' דיסטל אטבריאן

דיון והכרעה

המישור הנורמטיבי:

13. חבר כנסת נהנה מחסינות רחבה מפני תביעות לשון הרע בגין התבטאויות שנעשו במילוי תפקידו או למען מילוי תפקידו, כל עוד הן נותרות בתוך "מתחם הסיכון הטבעי" של עבודתו הפרלמנטרית.

14. החסינות המהותית של חברי הכנסת מוסדרת בחוק חסינות חברי כנסת, זכויותיהם וחובותיהם, תשי"א-1951. בסעיף 1(א) נקבע כי:

"חבר הכנסת לא ישא באחריות פלילית או אזרחית, ויהיה חסין בפני כל פעולה משפטית, בשל הצבעה, או בשל הבעת דעה בעל פה או בכתב, או בשל מעשה שעשה – בכנסת או מחוצה לה – אם היו ההצבעה, הבעת הדעה או המעשה במילוי תפקידו, או למען מילוי תפקידו, כחבר הכנסת".

15. כיוון שהביטוי הפוליטי הוא כלי עבודתו המרכזי של חבר הכנסת, התבטאויות קשות וצורמות ככל שיהיו, שאינן עולות כדי תמיכה במאבק מזוין, יחסותחת החסינות כדי למנוע פגיעה בחופש הביטוי הפרלמנטרי.

בעניין דומה כבר נקבע בהרחבה בג"ץ 11225/03 ח"כ ד"ר עזמי בשארה נ' היועץ המשפטי לממשלה, ס(4) 287(2006) כדלהלן:

"בכך אימצה שיטת המשפט הישראלית עיקרון חשוב שהוא מנשמת אפו של המשטר הדמוקרטי ולפיו ניתנת לחבר פרלמנט חסינות בפני הליכים משפטיים. החסינות מיועדת להבטיח כי חבר כנסת יוכל למלא נאמנה את תפקידו ולייצג את ציבור בוחריו תוך מתן ביטוי חופשי ומלא לדעותיו ולהשקפותיו, ללא חשש וללא מורא כי הדבר עלול לעלות לו בהרשעה פלילית או בחיוב כספי אישי בהליך אזרחי.

בע"פ 255/68 מדינת ישראל נ' בן משה [3], בעמ' 439 ביאר הנשיא דאז אגרנט את חשיבותה ואת תכליותיה של החסינות המוענקת לחברי הכנסת, באומרו: "...[לפנינו זכות-יתר בעלת חשיבות קונסטיטוציונית ממדרגה ראשונה, באשר היא נועדה להבטיח לחברי המוסד המחוקק של המדינה את חופש הדעה, הביטוי והוויכוח, למען יוכלו למלא את תפקידם, בתורת שכאלה, ללא הרגשת מורא ופחד ובלא שיחששו, פן יהא עליהם לתת את הדין על כך לאדם או רשות כלשהם; כי לכל העם אינטרס חיוני מובהק בהמחשת הזכות הזאת, לבל תיפגע פגיעה קטנה או גדולה על-ידי מאן דהוא; ושבלעדיה לא ייתכן דבר התקיימותו היעילה של התהליך הדמוקרטי והוא יתרוקן מערכו".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5803-09-24 רונן נ' דיסטל אטבריאן

16. חוק איסור לשון הרע קובע במפורש כי פרסום המוגן לפי חוק חסינות חברי הכנסת לא יישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי. הגנה זו נחשבת להגנה מוחלטת, ומשמעותה היא שגם אם הפרסום מהווה לשון הרע, לא ניתן לתבוע בגינו אם הוא חוסה תחת החסינות העניינית.

17. החסינות המהותית של חברי הכנסת מוזכרת גם בהקשר לעוולת לשון הרע בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965. בסעיף 13 לחוק נקבע כי:

"לא יישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי – פרסום לפי סעיף 28 לחוק יסוד: הכנסת, או פרסום המוגן לפי סעיף 1 לחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, תשי"א-1951".

18. בבגץ 1843/93 רפאל פנחסי, סגן שר וחבר-כנסת נ' כנסת ישראל נקבע כי:

"אכן, החסינות העניינית נועדה לאפשר לחבר הכנסת הבודד להגשים את תפקידו כחבר הכנסת, בלא מוראו של החשש שמא חצה את הגבול בין מותר לאסור. היא באה להבטיח את עצמאותו של חבר הכנסת ואת אי-תלותו ברשויות השלטון האחרות, לרבות המחוקק עצמו".

19. עוד נקבע:

"החברות בכנסת מחסנות את חברי הכנסת מפני פעולות אסורות שהן בגדר "סיכונים מקצועיים". העוסק בנאומים מצוי בסיכון גבוה להיתפס באיסורים הקשורים בלשון הרע או בהסתה. החסינות העניינית נועדה ליתן לו חסינות בתחום סיכון זה. בכך מושג איזון ראוי בין הצורך לקיים שלטון חוק ושוויון הכול בפני החוק לבין הצורך להבטיח עצמאותו וחופש פעולתו של חבר הכנסת ובכך גם את תיפקודה של הכנסת.

20. סיכומו של דבר: מאחר שחלק מתפקידו של חבר כנסת הוא לשאת נאומים ולהתבטא פוליטית, הוא מצוי "בסיכון טבעי" להיכשל בלשון הרע, ולכן החסינות נועדה להגן עליו במקרים אלו כדי לאפשר לו לפעול ללא מורא.

מהכלל אל הפרט:

21. האירועים של ה-7 באוקטובר 2023 חרוטים בלב כולנו וצורבים בזיכרון הלאומי כאחד הפרקים הקשים והכואבים ביותר בתולדות מדינת ישראל והעם היהודי. מה שהחל כבוקר של חג שמחת תורה, הפך למתקפת טרור רצחנית וחסרת תקדים בהיקפה ובאכזריותה.

22. מחבלי חמאס הארורים פשטו על יישובי הנגב, בהם קיבוצים, מושבים, ערים, ובסיסי צה"ל הסמוכים לגבול. במשך זמן ניכר, אזרחים וחיילים עמדו לבדם מול מחבלים שביצעו פשעים קשים ביותר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5803-09-24 רונן נ' דיסטל אטבריאן

23. המחבלים עברו מבית לבית, רצחו משפחות שלמות, שרפו בתים על יושביהם וביצעו מעשי התעללות נוראים. אף במסיבת הטבע ליד רעים נרצחו מבלי צעירים שנטבחו בעת שניסו להימלט.
24. המחבלים לא חסו על איש: תינוקות, ילדים, גברים, נשים וקשישים נרצחו בדם קר או נחטפו באכזריות. מחבלי החמאס זממו ופעלו להשמיד ולהרוג ולאבד את כל מי שנקלע לידם במדינת ישראל, מטף ועולל ועד שיבה. הרוע בהתגלמותו הקשה ביותר.
25. האירועים המזעזעים של השבעה באוקטובר הותירו את מדינת ישראל כולה בהלם עמוק ובאבל כבד. לא היה לב שלא נשבר מול המראות הקשים, לא הייתה עין שנותרה יבשה אל מול גודל האובדן והאכזריות, אין די מילים מלהכיל את גודל הזוועה. המראות הקשים מהדרום חלחו לכל בית, והותירו את כולנו עם שברון לב עמוק. הקושי והחורבן הזה הוא של כולנו.
26. האבל הכבד הוביל למרבה הצער להתחדשות השסע והמחלוקת בחברה. דומה כי אותם קווי שבר שקדמו לשמחת תורה שבו, לדאבון לב, והופיעו בחיינו.
27. על רקע זה יש לראות את הפרסומים נשוא התביעה. התובע טוען כי מהפרסומים עולה כי כביכול הוא שגרם לטבח ביישובי הנגב המערבי וכביכול הוא שאחראי לרציחתם של רבים (סעיף 1 לתביעה). מנגד הנתבעת טוענת כי התובע הפסיק התנדבות לצ.ה.ל, וכי הוא וארגון אחים לנשק פגעו בצ.ה.ל. ולכן לא ניתן לשלול כי אחת הסיבות שהחמאס יצא למתקפה היא תחושתו שצהל נחלש.
28. ומכאן לעניין הפרסום. עם פרוץ הרשתות החברתיות, נעשה שינוי משמעותי באופן שבו חברי הכנסת פועלים. אם בעבר הזירה המרכזית הייתה מליאת הכנסת או ועדותיה, פרסום בעיתון או במהדורת חדשות, כיום פעילותו של חבר כנסת אינה מוגבלת בין כותלי המשכן. הרשתות החברתיות הפכו לכלי מרכזי, שבאמצעותו מקיים נבחר הציבור קשר ישיר עם בוחריו ומביע את עמדותיו.
29. בהתאם, אני סבור כי התבטאויות הנתבעת ברשת החברתית בנושא ציבורי-פוליטי בעניין נשוא הפרסום היא בבחינת פעולה למען מילוי תפקיד של חבר הכנסת בעניין ציבורי, ונהנה מחסינות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5803-09-24 רונן נ' דיסטל אטבריאן

30. מעבר לכך, בעניין דנא, הפרסום נשוא התביעה היה באופן ישיר וממוקד כתשובה לפרסום התובע אשר נגע בלב ליבה של עשייתה הפרלמנטרית והציבורית של הנתבעת, לאחר שהביעה את דעתה בעניין ציבורי שנוי במחלוקת. פרסומו המקדים של התובע היה בוטה ואינו מכבד.

בייחס לכך הנתבעת השיבה לתובע את מה שהשיבה כאמור לעיל, אף בפרסום בוטה ואינו מכבד, זאת באמצעות חשבון נושא כותרת: "חברת הכנסת גלית דיסטל אטבריאן".
31. עיון בשרשרת הפרסומים מלמדים בבירור כי אין מדובר בעניין פרטי אישי של הנתבעת, אלא בעניין שנמצא במחלוקת ציבורית עמוקה, ולכן הנתבעת זכאית לחסינות.

32. עניין דומה נדון בת"א (שלום פ"ת) 51804-02-25 רויטל טלי גוטליב נ' יאיר גולן (נבו 12.8.2025) במסגרתו נדונו פרסומים שנאמרו לצורך ניגוח יריב פוליטי בעניין שבלב השיח הציבורי והוא האחריות לאסון השבעה באוקטובר. בעניין זה נקבע אף שהפרסומים היו מתוכננים מראש ואף אם מדובר בלשון הרע ובהפצת תאוריית קשר, בשל היותם שיח פוליטי, ובשים לב שחסינות חבר כנסת בעבירת ביטוי היא רחבה, הם נופלים לגדר "מתחם הסיכון הטבעי".

במקום סוף דבר:

33. התובע ציין בכתבי טענותיו את אשר עשה כקצין בצ.ה.ל. ביום 7.10.23. התובע עזב את משפחתו להושיע אחרים, חתר למגע, הציל חיים, השליך נפשו מנגד מול אש אויב והכל מתוך אהבת העם והמולדת, ואף חווה אובדן אישי ומשפחתי.

34. התובע זכאי למלוא הערכה וההוקרה על שירות המילואים. מושכלות יסוד הן כי שירות המילואים הוא אחד מעמודי התווך של המדינה, והוא מקבל משנה תוקף ומשמעות עמוקה של הקרבה והוקרה רבה ככלל, ובמיוחד בתקופה בה אנו נמצאים.

35. הנתבעת היא חברת כנסת מכהנת, שליחת ציבור. מוסד הכנסת הוא מאבני היסוד של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית. הכנסת משמשת כבית הנבחרים של הציבור, המקום שבו קולו של העם מקבל ביטוי מעשי באמצעות נציגיו הנבחרים, והדבר נכון לכלל חברי הכנסת מכל הסיעות והמפלגות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5803-09-24 רונן נ' דיסטל אטבריאן

36. התובע לא חייב כמובן להסכים עם דעותיה או עם פועלה של הנתבעת, הנתבעת אינה חייבת להסכים עם התובע, אבל מצופה מכלל הצדדים כי גם כאשר יש צורך לנהל שיח נוקב ביותר, ראוי ונכון לעשות זאת בדרך מכבדת.

37. ההיסטוריה של עם ישראל, היא היסטוריה של לא מעט מחלוקות. ניתן לומר כי DNA הלאומי שלנו שזור בוויכוחים נוקבים, החל במחלוקת לשם שמיים כהלל ושמאי, ועד למאבקים האידאולוגיים בתקופה האחרונה. דומה כי מעולם לא היינו עם של דעה אחת, וכוחנו היה מאז ומעולם בריבוי הדעות ובחידודן.

38. יחד עם זאת, יש להבחין הבחנה חדה וברורה בין עומק המחלוקת לבין סגנון הביטוי. המורשת היהודית והדמוקרטית כאחד מלמדת אותנו כי גם כאשר הוויכוח הוא חד ונוקב, מטלטל ויורד לשורשם של דברים, קיימת חשיבות עליונה לנהוג בכבוד הדדי, **ולשמור על הבית המשותף, כי הוא של כולנו.**

39. אסיים בתפילה שחיבר רבי אלימלך מליז'נסק, בעל "הנועם אלימלך". תפילה קצרה העוסקת באחדות, באהבת ישראל וביכולת לראות את הטוב שבזולת גם בשעת מחלוקת:

"אדרבה, תן בליבנו שנראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם, ושנדבר כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי לפניך, ואל יעלה בליבנו שום שנאה מאחד על חברו חלילה..."

40. לאור האמור, הבקשה לסילוק על הסף מתקבלת, התביעה נדחית מחמת חסינות. בנסיבות העניין ונוכח האמור לעיל, אין צו להוצאות.

41. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום + אישור מסירה.

ניתנה היום, בט' שבט תשפ"ו, ב-27 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.

אבנר יפראח, שופט

